

**YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
2 päivänä lokakuuta 1997***

Asiassa C-122/96,

jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Stephen Austin Saldanha ja MTS Securities Corporation

vastaan

Hiross Holding AG

ennakkoratkaisun EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja G. F. Mancini sekä tuomarit P. J. G. Kapteyn (esittelevä tuomari) ja H. Ragnemalm,

julkisasiamies: A. La Pergola,
kirjaaja: johtava hallintovirkkamies H. A. Rühl,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- S. A. Saldanha ja MTS Securities Corporation, edustajanaan asianajaja Peter Lambert, Wien,

- Hiross Holding AG, edustajanaan asianajaja Gerold Zeiler, Wien,

- Itävallan hallitus, asiamiehenään liittovaltion ulkoasiainministeriön Botschafter Franz Cede,

- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään Treasury Solicitor's Departmentin virkamies Stephanie R. Ridley,

- Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Ulrich Wölker,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan S. A. Saldanhan, MTS Securities Corporationin, Hiross Holding AG:n ja komission 20.3.1997 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 6.5.1997 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Oberster Gerichtshof on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 11.3.1996 tekemälleen päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 16.4.1996, EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla ennakkoratkaisukysymyksen tämän perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinnasta.
- 2 Tämä kysymys on esitetty oikeudenkäynnissä, jossa kantajina ovat Stephen Austin Saldanha (jäljempänä Saldanha) ja MTS Securities Corporation sekä vastaajana itävaltalainen osakeyhtiö Hiross Holding AG (jäljempänä Hiross), jonka osakkeenomistajia kantajat ovat, ja jossa kantajat vaativat määrättäväksi, ettei vastaaja saa ilman yhtiökokouksen suostumusta myydä tai muulla tavalla luovuttaa italialaiselle tytäryhtiölleen tai tämän Italiassa kotipaikan omaaville tytäryhtiöille vastaajan tietyistä tytäryhtiöistään omistamia pääomaosuuksia.
- 3 Hiross vaati Handelsgericht Wienissä, että Floridassa asuva Amerikan yhdysvaltojen ja Yhdistyneen kuningaskunnan kansalainen Saldanha ja MTS Securities Corporation, jonka kotipaikka on Yhdysvalloissa, velvoitettaisiin *Zivilprozeßordnungin* (oikeudenkäyntimenettelyä siviiliasioissa koskeva Itävallan laki, jäljempänä ZPO) 57 §:n 1 momentin mukaisesti asettamaan vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta.
- 4 Tämän säännöksen mukaan niiden ulkomaan kansalaisten, jotka esiintyvät kantajina Itävallan tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa, on talletettava tietty summa oikeudenkäyntikulujen maksamisen vakuudeksi (cautio judicatum solvi), jos vastaaja tätä vaatii, jollei kansainvälisistä sopimuksista muuta johdu. ZPO:n 57 §:n 2 momentissa säädetään kuitenkin, että tätä velvollisuutta ei ole, jos kantaja asuu vakinaisesti Itävallassa tai jos tuomioistuimen antama päätös, jolla kantaja

velvoitetaan korvaamaan vastaajan oikeudenkäyntikulut, voidaan panna täytäntöön siinä valtiossa, jossa kantaja asuu vakinaisesti.

- 5 Tältä osin ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee, että Itävallan tasavallan ja Amerikan yhdysvaltojen tai Floridan osavaltion välillä ei ole tehty sellaista sopimusta, jonka nojalla Itävallassa tehty oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskeva päätös voitaisiin panna täytäntöön Floridassa (ks. kansainvälisestä oikeusavusta ja muista oikeudellisista suhteista ulkomaiden kanssa siviiliasioissa 21.10.1986 annetun asetuksen 37 §, JABl 1986/53). Itävallan hallitus katsoo, että vaikka vaikuttaakin siltä, että eräät Yhdysvaltojen tuomioistuimet ovat hyväksyneet Itävallassa annetun tuomion tai tehdyn päätöksen täytäntöönpanon perusteeksi, tällaisten tuomioiden tai päätösten täytäntöönpanoa ei kuitenkaan näytä olevan taattu, koska Amerikan yhdysvalloissa tehtyjen päätösten täytäntöönpano ei ole mahdollista Itävallassa sopimuksen puuttuessa. Ennakkoratkaisupyyntöstä ilmenee joka tapauksessa, että Oberster Gerichtshof on jo katsonut, että Floridassa vakinaisesti asuva ulkomaa-lainen kantaja voidaan pääsääntöisesti velvoittaa tallettamaan tietty summa oikeudenkäyntikulujen maksamiseksi, koska asiaa koskevaa sopimusta ei ole.
- 6 Vaikka Itävallan tasavallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä 31.3.1931 oikeusavusta tehdyn sopimuksen (BGBl nro 45/1932) 11 artiklassa määrätään, että sopimusvaltioiden kansalaiset on vapautettava velvollisuudesta asettaa vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta, tämä vapautus koskee vain henkilöitä, joilla on kotipaikka jommassakummassa sopimusvaltiossa. Itävallan tasavaltaa ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa 1.9.1996 lukien sitovan, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden täytäntöönpanosta yksityisoikeuden alalla Luganossa 16.9.1988 tehdyn yleissopimuksen (EYVL L 319, s. 9) perusteella sopimusvaltiossa annettu tuomio, joka siinä valtiossa on täytäntöönpanokelpoinen, on periaatteessa tunnustettava toisessa sopimusvaltiossa sen jälkeen kun se on tässä valtiossa saatettu täytäntöönpanon edellyttämään muotoon. ZPO:n 57 §:n 2 momentin 1 a kohdassa asetetaan tämän lainkohdan soveltamisen edellytykseksi, että päätös on mahdollista panna täytäntöön siinä valtiossa, jossa kantaja asuu vakinaisesti, ja joka nyt esillä olevassa asiassa on Amerikan yhdysvallat.
- 7 Handelsgericht Wien velvoitti 22.11.1994 antamallaan määräyksellä Saldanhan ja MTS Securities Corporationin yhteisvästuuksisesti tallettamaan 500 000 Itävallan sillinkiä (ATS) Hirossin oikeudenkäyntikulujen maksamiseksi perustel-

len tätä sillä, että kantajille ei ZPO:n 57 §:n 2 momentin perusteella voitu myöntää vapautusta, ja määräsi samalla, että jos nämä eivät asetetun määräajan kuluessa täyttäisi vakuuden asettamisvelvollisuuttaan, niiden olisi Hirossin näin vaatiessa katsottava luopuneen kanteestaan.

- 8 Itävallan tasavalta liittyi 1.1.1995 Euroopan unioniin ja unionin perustana oleviin perustamissopimuksiin, ja näiden mukana myös EY:n perustamissopimukseen. Tämän perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään seuraavasti: ”Kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä on kiellettyä tämän sopimuksen soveltamisalalla, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän sopimuksen erityismääräysten soveltamista.”
- 9 Handelsgericht Wienin antamaan määräykseen haettiin muutosta Oberlandesgericht Wienissä, joka kumosi määräyksen Saldanhan osalta perustellen päätöstään sillä, että tämä oli Ison-Britannian kansalainen ja että tästä syystä oli perustamissopimuksen 6 artiklan 1 kohdan vastaista vaatia häntä asettamaan vakuus. Tämä tuomioistuimien katsoi, että tähän päätelmään ei millään tavoin vaikuttanut Saldanhan kaksoiskansalaisuus tai se, ettei tämä asunut vakinaisesti jossakin jäsenvaltiossa.
- 10 Hiross haki tähän päätökseen muutosta Oberster Gerichtshofissa. Koska Oberster Gerichtshof katsoi, että perustamissopimuksen 6 artikla on sellainen valtion oikeusjärjestyksen perusteisiin liittyvä määräys, joka kansallisten tuomioistuimien on Itävallan oikeudenkäyntimenettelyä koskevan lain perusteella otettava huomioon myös asiassa, joka on tapahtunut ennen Itävallan tasavallan liittymistä yhteisöön, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Syrjitäänkö EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan vastaisesti kansalaisuutensa perusteella sellaista Ison-Britannian kansalaista, jolla on samalla myös Amerikan yhdysvaltojen kansalaisuus ja jonka kotipaikka on Yhdysvalloissa (Florida) ja joka on nostanut kanteen itävaltalaisessa siviilituomioistuimessa tässä valtiossa kotipaikan omaavaa osakeyhtiötä vastaan vaatiessa, että vastaa-jayhtiötä kielletään myymästä tai muulla tavalla luovuttamasta italialaiselle tytäryhtiölleen tai tämän Italiassa kotipaikan omaaville tytäryhtiöille sellaisia

tarkasti määriteltyjä osuuksia, joita vastaajayhtiö omistaa tytäryhtiöistä, ilman yhtiökokouksen kolmen neljäsosan ääntenenemmistöllä, tai toissijaisesti yksinkertaisella ääntenenemmistöllä, antamaa suostumusta, kun kantajalla ei ole Itävallassa kotipaikkaa tai omaisuutta, jos itävaltalainen toimivaltainen (ensimmäisen oikeusasteen) tuomioistuin Itävallan *Zivilprozessordnungin* 57 §:n 1 momentin nojalla vastaajayhtiön vaatimuksesta velvoittaa kantajan asettamaan tietynsuuruisen vakuuden oikeudenkäyntikulujen maksamisesta.”

- 11 Kansallinen tuomioistuin siis kysyy ennakkoratkaisukysymyksessään, onko perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan vastaista, että jäsenvaltio vaatii vakuutta oikeudenkäyntikulujen maksamisesta toisen jäsenvaltion kansalaiselta, jolla on myös yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisuus ja jonka kotipaikka on tässä maassa, kun tämä kansalainen, jolla ei ole kotipaikkaa eikä omaisuutta ensin mainitussa jäsenvaltiossa, nostaa osakkeenomistajana kanteen tämän valtion siviilituomioistuimessa tähän valtioon sijoittautunutta yhtiötä vastaan, jos tällaista vaatimusta ei aseteta sellaisille tämän valtion omille kansalaisille, joilla ei ole omaisuutta tai kotipaikkaa tässä valtiossa.

Perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan ajallisesta soveltamisalasta

- 12 Hiross vetoaa aluksi siihen, että pääasia ei kuulu yhteisön oikeuden ajalliseen soveltamisalaan, sillä tosiseikat, mukaan lukien Handelsgerichtin antama määräys, jolla Saldanha veloitettiin asettamaan vakuus, ovat tapahtuneet ennen kuin Itävallan tasavalta liittyi Euroopan yhteisöihin. Hiross päättelee tästä, että perustamissopimuksen 6 artiklan vastaista syrjintää ei näin ollen voi olla.
- 13 Tältä osin on todettava, että Norjan kuningaskunnan, Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisehdoista ja niihin sopimuksiin teh-

tävistä mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu, tehdyn liittymissopimuksen (EYVL 1994, C 241, s. 21, jäljempänä liittymisasiakirja) 2 artiklassa täsmennetään, että alkuperäisten sopimusten määräykset sitovat uusia jäsenvaltioita liittymisestä alkaen, ja niitä sovelletaan näissä valtioissa kyseisissä sopimuksissa ja liittymisasiakirjassa määrätyn edellytyksin.

- 14 Koska liittymisasiakirjassa ei määrätä perustamissopimuksen 6 artiklan soveltamista koskevista erityisistä edellytyksistä, tämän määräyksen on katsottava olevan välittömästi sovellettavissa ja sitovan Itävallan tasavaltaa siitä ajankohdasta alkaen, jolloin se liittyi yhteisöön, joten 6 artiklaa sovelletaan niihin vaikutuksiin, joita ennen tämän uuden jäsenvaltion liittymistä yhteisöön syntyneillä tilanteilla sittemmin on. Sellaista menettelysäännöstä, joka aiheuttaa kansalaisuuteen perustuvaa syrjintää, ei siis enää liittymisajankohdan jälkeen voida soveltaa toisen jäsenvaltion kansalaisiin etenäkään, kun tämä sääntö kuuluu EY:n perustamissopimuksen aineelliseen soveltamisalaan.

Perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisen kohdan henkilöllinen ja aineellinen soveltamisala

- 15 Ensin on todettava, että yksin se, että jäsenvaltion kansalaisella on samalla jonkin sellaisen yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisuus, jossa hänellä on kotipaikka, ei vie häneltä oikeutta jäsenvaltion kansalaisena vedota 6 artiklan ensimmäisen kohdan määräykseen, jolla kielletään kansalaisuuteen perustuva syrjintä (ks. vastaavasti perustamissopimuksen 52 artiklan osalta asia C-369/90, Micheletti ym., tuomio 7.7.1992, Kok. 1992, s. I-4239, 15 kohta).
- 16 Koska perustamissopimuksen 6 artiklalla on vaikutuksia perustamissopimuksen soveltamisalalla, on seuraavaksi tutkittava, kuuluuko tämän määräyksen soveltamisalaan pääasiassa kysymyksessä olevan kaltainen jäsenvaltion antama säännös,

jolla toisten jäsenvaltioiden kansalaiset velvoitetaan asettamaan vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta, kun ne osakkeenomistajina nostavat kanteen tähän jäsenvaltioon sijoittautunutta yhtiötä vastaan, vaikka tämän jäsenvaltion kansalaisilla ei ole tällaista velvollisuutta.

- 17 Tältä osin on muistutettava, että yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-43/95, *Data Delecta ja Forsberg*, 26.9.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. I-4661, 15 kohta) sekä asiassa C-323/95, *Hayes*, 20.3.1997 antamassaan tuomiossa (Kok. 1997, s. I-1711, 17 kohta) katsonut, että tällainen kansallinen menettelysäännös kuuluu perustamissopimuksen soveltamisalaan 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla silloin, kun pääasian oikeudenkäynti liittyy yhteisön oikeudessa taattujen perusoikeuksien käyttämiseen, kuten näissä asioissa kyseessä ollut toimitettujen tavaroiden maksamista koskeva velkomuskanne.
- 18 Hiross väittää, että tässä tapauksessa pääasialla, jossa vaaditaan, että Hirossia kielletään ilman yhtiökokouksen suostumusta myymästä tai muulla tavalla luovuttamasta italialaiselle tytäryhtiölleen tai tämän Italiassa kotipaikan omaaville tytäryhtiöille pääomaosuuksia, joita Hiross omistaa eräistä tytäryhtiöistään, ei ole minkäänlaista yhteyttä yhteisön oikeudessa taatun perusvapauden käyttämiseen. Lisäksi pääasiassa riitautettu kansallinen säännös ei Hirossin mukaan EY:n perustamissopimuksen 220 artiklan perusteella kuulu perustamissopimuksen soveltamisalaan.
- 19 Tältä osin on syytä muistuttaa, että vaikka pääasiassa kysymyksessä olevan kaltainen menettelysääntö kuuluu pääsääntöisesti jäsenvaltioiden toimivaltaan, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sillä ei saada syrjiä henkilöitä, joita yhteisön oikeuden perusteella on kohdeltava yhdenvertaisesti, eikä rajoittaa yhteisön oikeudessa taattuja perusvapauksia (asia 186/87, *Cowan*, tuomio 2.2.1989, Kok. 1989, s. I-195, 19 kohta).
- 20 Yhteisöjen tuomioistuin katsoi edellä mainitussa asiassa *Data Delecta ja Forsberg* antamansa tuomion 15 kohdassa ja asiassa *Hayes* antamansa tuomion 17 kohdassa, että sellainen kansallinen menettelysäännös, jossa vaaditaan, että näissä asioissa

kysymyksessä olevan kaltaisen oikeudenkäynnin aikana on asetettava vakuus oikeudenkäyntikulujen maksamisesta, saattaa, vaikka välillisestikin, vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen tavara- ja palvelukauppaan ja että tästä syystä tämä sääntö kuuluu perustamissopimuksen soveltamisalaan.

- 21 Ilman että olisi tarpeen tutkia Hirossin esittämää väitettä, jonka mukaan riidanalaisella säännöksellä ei pääasian oikeudenkäynnin kohde huomioon ottaen nyt esillä olevassa asiassa rajoiteta edes välillisesti yhtäkään yhteisön oikeudessa taattua perusvapautta, on todettava, että tällaisella säännöksellä ei missään tapauksessa voida syrjiä henkilöitä, joita yhteisön oikeuden perusteella on kohdeltava yhdenvertaisesti.
- 22 Pääasian oikeudenkäynnissä on kysymys sellaisesta etujen suojelemisesta, johon jäsenvaltion kansalaisuuden omaava osakkeenomistaja vetoaa toiseen jäsenvaltioon sijoittautunutta yhtiötä vastaan.
- 23 EY:n perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdassa neuvostolle ja komissiolle annetaan toimivalta toteuttaa sijoittautumisvapaus sovittamalla tarpeen mukaan yhteen ja pyrkimällä tekemään samanvertaisiksi ne takeet, joita jäsenvaltioissa edellytetään EY:n perustamissopimuksen 58 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niin yhtiön jäsenten kuin ulkopuolisten etujen turvaamiseksi. Tästä seuraa, että sellaiset yhtiöoikeudelliset säännöt, joilla pyritään suojelemaan osakkeenomistajien etuja, kuuluvat perustamissopimuksen soveltamisalaan. Näillä säännöillä ei siis saada millään tavoin syrjiä kansalaisuuden perusteella.
- 24 Koska yhteisön oikeudessa kielletään näin ollen kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä niiden takeiden osalta, joita jäsenvaltioissa edellytetään perustamissopimuksen 58 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä yhtiön jäsenten

turvaamiseksi, jäsenvaltioiden kansalaisten pitää myös voida saattaa toisen jäsenvaltion tuomioistuinten ratkaistavaksi riitoja, jotka perustuvat niihin intresseihin, joita heillä on tähän jäsenvaltioon sijoittautuneiden yhtiöiden suhteen, ilman, että heitä syrjittäisiin tämän valtion kansalaisiin nähden.

Perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettu syrjintä

- 25 Koska perustamissopimuksen 6 artiklassa kielletään ”kaikki kansalaisuuteen perustuva syrjintä”, siinä edellytetään, että henkilöitä, jotka ovat yhteisön oikeudessa säännellyssä tilanteessa, kohdellaan täysin yhdenvertaisesti kyseisen jäsenvaltion kansalaisten kanssa.
- 26 On ilmeistä, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen säännös on kansalaisuuteen perustuvaa välitöntä syrjintää. Tämän säännöksen mukaan jäsenvaltio ei näet vaadi vakuutta kansalaisiltaan siinäkään tapauksessa, ettei näillä ole omaisuutta eikä kotipaikkaa tässä jäsenvaltiossa.
- 27 Hiross katsoo kuitenkin, että kansalaisuuteen perustuva erottelu on objektiivisten syiden vuoksi perusteltua. Tämän käsityksen tueksi Hiross väittää, että riidanalaisen säännöksen tavoitteena on taata se, että oikeudenkäynnin voittanut vastaaja saa korvauksen oikeudenkäyntikuluistaan. Hiross viittaa erityisesti niihin täytäntöönpanoon liittyviin ongelmiin, joita voi syntyä, kun kantajalla ei ole kotipaikkaa eikä omaisuutta yhteisössä, kuten pääasiassa on asian laita.
- 28 Tässä asiayhteydessä Itävallan kansalaisuus on sellainen peruste, jonka nojalla on perusteltua olla vaatimatta oikeudenkäyntikulujen maksamista koskevan vakuuden asettamista, koska on erittäin todennäköistä, että sellainen oikeudenkäyntikulujen

korvaamista koskeva tuomio, joka on annettu tämän valtion maksukykyistä kansalaista vastaan, saadaan pantua täytäntöön maan alueella, ja tämä todennäköisyys perustuu Hirossin mukaan erityisesti siihen, että tällaisella kansalaisella on oletettavasti varallisuutta tässä valtiossa ja että hänen voidaan olettaa olevan halukas noudattamaan kansallisten tuomioistuinten tuomioita.

- 29 Tältä osin riittää, kun todetaan, että vaikka pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaisen säännöksen tavoite eli oikeudenkäynnin voittaneen vastaajan oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan tuomion täytäntöönpanon takaaminen ei sinänsä ole perustamissopimuksen 6 artiklan vastainen, tällä säännöksellä ei kuitenkaan veloiteta Itävallan kansalaisia asettamaan vakuutta oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta siinäkään tapauksessa, että heillä ei ole omaisuutta eikä kotipaikkaa Itävallassa ja että he asuvat sellaisessa yhteisön ulkopuolisessa maassa, jossa vastaajan hyväksi annetun oikeudenkäyntikulujen korvaamista koskevan päätöksen täytäntöönpanoa ei ole taattu.
- 30 Esitettyyn ennakkoratkaisukysymykseen on näin ollen vastattava, että perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaista on se, että jäsenvaltio vaatii vakuutta oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta toisen jäsenvaltion kansalaiselta, jolla on samalla myös yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisuus ja jonka kotipaikka on viimeksi mainitussa maassa, kun tämä kansalainen, jolla ei ole kotipaikkaa eikä omaisuutta ensin mainitussa jäsenvaltiossa, nostaa osakkeenomistajana kanteen tämän jäsenvaltion siviilituomioistuimessa tähän jäsenvaltioon sijoittautunutta yhtiötä vastaan, jos tällaista vakuutta ei vaadita tämän jäsenvaltion kansalaisilta, joilla ei ole siellä omaisuutta eikä kotipaikkaa.

Oikeudenkäyntikulut

- 31 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Itävallan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Oberster Gerichtshofin 11.3.1996 tekemällään päätöksellä esittämän kysymyksen seuraavasti:

EY:n perustamissopimuksen 6 artiklan ensimmäistä kohtaa on tulkittava siten, että sen vastaista on se, että jäsenvaltio vaatii vakuutta oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta toisen jäsenvaltion kansalaiselta, jolla on samalla myös yhteisön ulkopuolisen maan kansalaisuus ja jonka kotipaikka on viimeksi mainitussa maassa, kun tämä kansalainen, jolla ei ole kotipaikkaa eikä omaisuutta ensin mainitussa jäsenvaltiossa, nostaa osakkeenomistajana kanteen tämän jäsenvaltion siviilituomioistuimessa tähän jäsenvaltioon sijoittautunutta yhtiötä vastaan, jos tällaista vakuutta ei vaadita tämän jäsenvaltion kansalaisilta, joilla ei ole siellä omaisuutta eikä kotipaikkaa.

Mancini

Kapteyn

Ragnemalm

Julistettiin Luxemburgissa 2 päivänä lokakuuta 1997.

R. Grass

G. F. Mancini

kirjaaja

kuudennen jaoston puheenjohtaja